

2) Direktīvas 2015/2302 12. panta 2.–4. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas 4. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru komplekso ceļojumu organizatori saistībā ar globālas veselības krīzes izcelšanos, kura rada šķērslus kompleksā ceļojuma līgumu izpildei, uz laiku tiek atbrīvoti no viņu pienākuma ne vēlāk kā 14 dienas pēc līguma izbeigšanas atmaksāt attiecīgajiem ceļotājiem visus maksājumus, kas veikti saistībā ar izbeigto līgumu, tostarp tad, ja šāda tiesiskā regulējuma mērķis ir izvairīties no tā, ka lielā gaidāmo atmaksas pieprasījumu skaita dēļ šo ceļojumu rīkotāju maksāspēja tiek ietekmēta tādā mērā, ka tiek apdraudēta to pastāvēšana, un tādējādi saglabāt attiecīgās nozares dzīvotspēju.

3) Savienības tiesības, it īpaši LES 4. panta 3. punktā paredzētais lojālas sadarbības princips,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tās neļauj valsts tiesai, kas izskata prasību atcelt valsts tiesisko regulējumu, kurš ir pretrunā Direktīvas 2015/2302 12. panta 2.–4. punktam, pielāgot sava lēmuma, ar kuru ir atcelts šis valsts tiesiskais regulējums, sekas laikā.

(¹) OV C 357, 6.9.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 8. jūnija spriedums – Eiropas Savienības Padome/Laurent Pech, Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-408/21 P) (¹)

(Apelācija – Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 4. panta 2. punkta otrais ievilkums – Juridisko atzinumu aizsardzība – 4. panta 3. punkta pirmā daļa – Lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzība – Atteikums piešķirt pilnīgu piekļuvi Eiropas Savienības Padomes juridiskā dienesta atzinumam)

(2023/C 261/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki un E. Rebasti)

Pārējie lietas dalībnieki: Laurent Pech (pārstāvji: sākotnēji – G. Andraos, advokāts, O. Brouwer, advocaat, M. Hall, advokat, un B. A. R. T. Verheijen, advocaat, vēlāk – G. Andraos, O. Brouwer, T. C. van Helfteren, advocaten, un M. Hall, advokat), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji – O. Simonsson, H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson un H. Shev, vēlāk – O. Simonsson, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson un H. Shev)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji: sākotnēji – A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant un M. E. Leclerc, vēlāk – A.-L. Desjonquères un M. E. Leclerc), Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Ehrbar un M. P. Stancanelli)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Laurent Pech tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 51, 31.01.2022.